

Udskriftsdato: 15. december 2025

**KEN nr 10322 af 30/06/2010 (Historisk)**

## **Ankestyrelsens principafgørelse 142-10 om sygedagpenge - forlængelse - forrang - varighedsbegrænsningens indtræden - lovens formål**

---

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 7200002-09

# Ankestyrelsens principafgørelse 142-10 om sygedagpenge - forlængelse - forrang - varighedsbegrænsningens indtræden - lovens formål

## **Resume:**

Der var ikke grundlag for at antage, at en af forlængelsesgrundene i sygedagpengelovens § 27 skulle have forrang for en anden.

Kommunen skulle ved forlængelse af udbetaling af sygedagpenge efter § 27 anvende den regel, som på tidspunktet for beslutning om forlængelse, var mest relevant at benytte i det konkrete tilfælde. Kommunens pligt til at foretage opfølgning i sygedagpengesagen består uafhængig af, hvilken forlængelsesbestemmelse der er anvendt.

## **Love:**

Lov om sygedagpenge - lov nr. 563 af 9. juni 2006 - § 1 og § 27

## **Afgørelse:**

Afgørelse i NNs sag om forlængelse af udbetaling af sygedagpenge

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg har i møde truffet afgørelse i NNs sag om, hvorvidt der er nogle kriterier for, hvilket forlængelsesgrundlag, der skal anvendes, når der er flere muligheder, herunder betydningen af, hvilken opfølgning, der er behov for.

Resultatet er

- Ankestyrelsen finder, at kommunen ved varighedsbegrænsningens indtræden kunne forlænge udbetalingen af sygedagpenge efter sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 2.

Vi ændrer således afgørelsen fra Beskæftigelsesankenævnet i Statsforvaltningen YY.

Vores afgørelse medfører ikke, at NN skal tilbagebetale sygedagpenge, som måtte være udbetalt som følge af nævnets afgørelse.

Ankestyrelsen har ikke herved taget stilling til, i hvilket omfang NN efter udløbet af forlængelsen efter § 27, stk. 1, nr. 2, fortsat var berettiget til sygedagpenge.

## **Begrundelsen for afgørelsen**

Ankestyrelsen finder, at der ikke er grundlag for at antage, at en forlængelsesregel i sygedagpengelovens § 27 skulle have forrang for en anden regel.

Ankestyrelsen har herved lagt vægt på, at kommunen ved forlængelse af udbetaling af sygedagpenge efter lovens § 27, stk. 1 skal anvende den regel, som er mest relevant at benytte i det konkrete tilfælde.

Kommunens pligt til at foretage opfølgning i sygedagpengesagen består uafhængig af, hvilken forlængelsesbestemmelse, der er anvendt.

Ankestyrelsen har endvidere lagt vægt på, at formålet med loven bl.a. er, at medvirke til, at den sygemeldte genvinder sin arbejdsevne og vender tilbage til arbejdsmarkedet så hurtigt som muligt, jf. § 1.

Det fremgår bl.a. af de lægelige oplysninger på forlængelsestidspunktet, at NN skulle indsluses langsomt i arbejdsprocessen fx igennem et projektføreløb, hvor der skulle tages hensyn til hendes individuelle problemstillinger. Det blev anbefalet at drøfte forskellige projektilbud med hende.

Ankestyrelsen finder efter de foreliggende oplysninger ikke grundlag for at kritisere, at A Kommune valgte at forlænge udbetalingen af sygedagpenge efter § 27, stk. 1, nr. 2.

### **Oplysninger i sagen**

Vi har afgjort sagen på grundlag af:

- De oplysninger, som forelå da nævnet traf afgørelse i sagen
- Nævnets afgørelse af 30. juni 2009
- Klagen til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af 8. juli 2009
- Nævnets genvurdering

### **Sagsfremstilling**

Det fremgår af sagen, at NN i 2008 blev afskediget fra sit arbejde efter, at hun var blevet syg af stress. Efterfølgende fik hun en depression. Hun havde været sygemeldt siden oktober 2007.

Den 2. december 2008 traf kommunen afgørelse om at forlænge sygedagpengeperioden efter dagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 2.

Det betød, at NN fortsat havde ret til sygedagpenge udover varighedsbegrænsningen. Det var naturligvis fortsat en betingelse, at hun opfyldte lovens betingelser om bl.a. uarbejdsdygtighed.

Begrundelsen for afgørelsen var, at kommunen anså det for nødvendigt at gennemføre virksomhedspraktik eller andre afklarende foranstaltninger for at skabe klarhed over hendes arbejdssevne. Sygedagpengeperioden kunne forlænges i op til 26 uger. Der var i forhold til forlængelsesperioden ikke mulighed for at se bort fra ventetid fx i forbindelse med etablering af virksomhedspraktik.

NN og hendes far klagede over denne afgørelse.

Nævnet fandt, at NN havde ret til sygedagpenge efter den 30. november 2008 efter sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 3 i op til 2 gange 52 uger regnet fra varighedsbegrænsningens indtræden.

Begrundelsen var, at det lægeligt kunne forventes, at sygemeldte ville kunne genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse inden for højst 2 gange 52 uger regnet fra varighedsbegrænsningens indtræden.

Nævnet bemærkede, at hun havde været sygemeldt siden oktober 2007 på grund af angst og depression. Den generelle varighedsbegrænsning for udbetaling af sygedagpenge indtrådte den 30. november 2008. Dagpengeudbetalingen blev herefter forlænget efter sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 2.

Af de lægelige oplysninger fremgik, at hun personlighedsmæssigt var præget af lavt selvværd, perfektionisme og kontrolbehov, samt problemer med afgrænsning. I forbindelse med belastning udviklede hun en korterevarende depressiv reaktion, som afløstes af en langvarig angsttilstand med både socialfobiske og agorafobiske symptomer. Hun blev behandlet med SSRI-præparat i relevant dosering samt kognitiv terapi med god effekt.

Nævnet vurderede, at eftersom hun allerede havde responderet godt på den givne behandling, skønnedes der at være lægelig formodning om, at arbejdsdygtigheden kunne genskabes fuldt ud inden for 2 gange 52 uger regnet fra varighedsbegrænsningens indtræden.

Nævner ændrede dermed kommunens afgørelse.

Kommunen klagede over denne afgørelse til Ankestyrelsen.

Kommunen ønskede at klage over afgørelsen, da kommunen var uenig i vurderingen af, at det udelukkende var lægelig behandling, der skulle til, før den pågældende kunne genindtræde på arbejdsmarkedet.

Kommunen mente, at det var uforeneligt, at sygedagpengeretten forlængedes efter dagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 3, når de lægelige oplysninger netop beskrev, at der var behov for støtteforanstaltninger for, at pågældende kunne vende tilbage til arbejdsmarkedet på ordinære vilkår. Kommunen mente fortsat, at sygedagpengeretten skulle forlænges efter § 27, stk. 2, hvor der var mulighed for en arbejdsprøvning og gradvis tilbagevenden til arbejdsmarkedet, som de lægelige oplysninger angav, at der var behov for.

Sygemeldte og hendes far havde ved opfølgningsamtalerne ønsket støtte til tilbagevenden til arbejdsmarkedet og sygemeldte havde i det meste af foråret 2009 været i arbejdsprøvning ved SKAT, sideløbende med, at hun havde gået til individuel behandling på fobiskolen.

### **Formålet med behandlingen af sagen**

Vi har behandlet sagen for at afklare, om der er nogle kriterier for hvilket forlængelsesgrundlag, der skal anvendes, når der er flere muligheder, herunder betydningen af, hvilken opfølgning, der er behov for.